

om å bli litt bedre enn vi har vært før. Måtte vi være litt snillere og mer omtenkssomme. Måtte vi strekke oss ut i hjelpsomhet, ikke bare til andre medlemmer, men også til dem som ikke tilhører vår tro. Måtte vi vise dem respekt når vi omgås med dem.

Det finnes dem som kjemper hver dag med utfordringer. La oss gi dem vår omtanke, så vel som en hjelpende hånd. Når vi tar vare på hverandre, vil vi bli velsignet.

Måtte vi huske på de eldre og dem som er bundet til hjemmet. Når vi tar oss tid til å besøke dem, vil de vite at de er elsket og verdsatt. Måtte vi følge befalingen om å "styrk[e] de svake, løft[e] de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær."¹

La oss være ærlige og ha integritet, og prøv å gjøre det rette til alle tider og under alle omstendigheter. Måtte vi være trofaste Kristi disipler, eksempler på rettferdighet, og dermed bli "lys i verden".²

Mine brødre og søstre, jeg takker dere for deres bønner på mine vegne. De styrker meg og løfter meg når jeg strever av hele mitt hjerte for å ha styrke til å gjøre Guds vilje og tjene Ham og tjene dere.

Idet vi forlater denne konferansen, nedkaller jeg himmelens velsignelser over hver og en av dere. Måtte dere som er borte fra deres hjem, vende trygt tilbake til dem og finne alt i orden. Måtte vi alle overveie de sannhetene vi har hørt, og måtte de hjelpe oss å bli enda taprere disipler enn vi var da konferansen begynte.

Til vi ses igjen om seks måneder, ber jeg om at Herrens velsignelser må være over dere og over oss alle, og jeg gjør det i Hans hellige navn – Jesus Kristus, vår Herre og Frelser. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 81:5.
2. Filipperne 2:15.

Av Linda K. Burton

Hjelpeforeningens president

Forberedt på en måte som aldri før hadde vært kjent

Måtte vi forberede oss til verdig å motta frelsende ordinanser dråpe for dråpe, og holde de tilknyttede paktene helhjertet.

Da vår yngste datter kom hjem etter sin første skoledag spurte jeg: "Hvordan gikk det?"

Hun svarte: "Det gikk fint."

Neste morgen, da jeg vekket henne for å gå på skolen, foldet hun imidlertid armene og sa bestemt: "Jeg har allerede gått på skolen!" Jeg hadde tydeligvis ikke *forberedt* henne eller forklart at det å gå på skolen ikke var en engangshendelse, men at det var forventet at hun gikk på skolen fem dager i uken i mange, mange år.

Når vi overveier prinsippet om å være forberedt, kan dere forestille dere følgende sammen med meg. Du sitter i det celestiale rom i templet og legger merke til flere bruder og brudgommer som ærbødig blir ledet inn og ut mens de venter på å bli viet for tid og all evighet. En brud kommer inn i det celestiale rom, hånd i hånd med sin kjæreste. Hun er iført en enkel, men vakker tempelkjole og har et rolig, fredelig og varmt smil om

munnen. Hun er velstelt, men ikke distraherende. Hun setter seg, ser seg rundt, og blir plutselig overveldet av følelser. Det virker som om tårene kommer på grunn av ærefrykten og ærbødigheten hun har for både stedet og den hellige ordinansen som venter henne og hennes livs kjærlighet. Hennes holdning synes å si: "Jeg er så takknemlig for å være i Herrens hus i dag, klar til å begynne en evig reise sammen med en elsket evig ledsager." Hun virker *forberedt* på mye mer enn bare en begivenhet.

Vårt søte barnebarn som er tenåring, la nylig en lapp på puten min, hvor det blant annet sto: "Én ting som slår meg når jeg trer inn i templet, er den fredelige og kjærlige ånden som finnes der... Man kan gå i templet for å motta inspirasjon."¹ Hun har rett. Vi kan motta inspirasjon og åpenbaring i templet – samt styrke til å takle motgang i livet. Det hun lærer om templet når hun regelmessig deltar

i å ta med egne slektsnavn for å utføre dåp og bekreftelse i templet, forbereder henne til å motta flere av templets ordinanser, pakter og velsignelser, både for seg selv og for dem som er på den andre siden av sløret.

Eldste Russell M. Nelson sa: "Etter hvert som templer blir beredt for menneskene, må de forberede seg til templet."²

Når jeg igjen leser om kaptein Moroni i Mormons bok, blir jeg minnet på at en av Moronis største prestasjoner var hans omhyggelige forberedelse av nephittene for å kunne motstå lamanittenes skremmende hær. Han forberedte folket sitt så godt at vi leser: "Se, til deres [lamanittenes] umåtelig store forbauselse var de [nephittene] *forberedt til å ta imot dem på en måte som aldri før hadde vært kjent.*"³

Denne setningen, "forberedt... på en måte som aldri før hadde vært kjent," vekket virkelig min interesse.

Hvordan kan vi forberede oss bedre til templets hellige velsignelser? Herren sa: "Og videre vil jeg gi dere et mønster i alle ting."⁴ La oss overveie et mønster i Skriftene for å hjelpe oss å forberede oss godt. Moronis forberedelse for fienden krevde konsekvent

og trofast flid, og dette mønsteret vil kreve det samme.

Jeg synes aldri å bli lei av den vakre lignelsen Frelseren fortalte om de fem kloke og fem uforstandige jomfruene. Selv om denne lignelsen handler om å være forberedt til vår Frelsers annet komme, kan vi også anvende den på å være beredt til templets velsignelser, som kan være som et åndelig festmåltid for dem som er godt forberedt.

I Matteus 25 leser vi:

"Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen.

Men fem av dem var uforstandige og fem kloke...

De kloke hadde også tatt med seg olje i kannene sammen med lampene sine.

Da det drog ut før brudgommen kom, slumret de alle inn og sov.

Men midt på natten lød det et rop: Se, brudgommen kommer! Gå ham i møte!

Da våknet alle jomfruene og gjorde sine lamper i stand.

Men de uforstandige sa til de kloke: Gi oss av deres olje, for våre lamper slokner!

Men de kloke svarte: Nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere.

Gå heller til dem som selger og kjøp til dere selv.

Mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen. Og de som var rede, gikk inn med ham til bryllupsfesten. Og døren ble stengt.

Til sist kom da også de andre jomfruene, og de sa: Herre, herre, lukk opp for oss!

Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg dere: Dere kjenner meg ikke."⁵

Jeg tror ikke det finnes noen, spesielt blant dem med et godt hjerte, som ikke synes synd på de uforstandige unge kvinnene. Og noen av oss ønsker bare å si til de andre: "Kan dere ikke bare dele så alle kan være lykkelige?" Men tenk over det. Dette er en historie som Frelseren fortalte, og det er han som kaller fem av dem "kloke" og fem av dem "uforstandige".

Når vi overveier denne lignelsen som et mønster for forberedelse til templet, kan vi tenke på ordene til en siste-dagers profet som forkynte at "den åndelige beredskaps olje kan ikke deles."⁶ President Spencer W. Kimball forklarte hvorfor de fem "kloke" unge kvinnene ikke kunne dele oljen på lampene sine med dem som var "uforstandige", da han sa: "Tilstedeværelse på nadverdsmøtet

gir olje på lampene, dråpe for dråpe gjennom årene. Faste, familiebønn, hjemmeundervisning, kontroll over kroppens lyster, forkynnelse av evangeliet, studium av Skriftene – alle handlinger i troskap og lydighet er en dråpe til i vårt lager. Gode gjerninger, betaling av tiende og offergaver, kyske tanker og handlinger... – dette gir også et viktig bidrag av olje så vi ved midnatt kan fylle mer olje på våre tomme lamper.⁷

Kan dere se mønsteret for forberedelse – dråpe for dråpe – som kan hjelpe oss når vi tenker på hvordan vi kan bli flittigere i vår forberedelse til å motta hellige ordinanser for oss selv og andre? Hvilke andre små og enkle ting kan vi gjøre for å fylle dyrebare åndelige dråper olje på forberedelsens lamper?

Vi lærer av eldste Richard G. Scott at “personlig verdighet er en nødvendig betingelse for å motta templets velsignelser... En verdig karakter dannes best ved et liv med konsekvente riktige valg som er fundert på Mesterens læresetninger.”⁸ Jeg elsker ordet *konsekvent*. Å være konsekvent er å være standhaftig, trofast og pålitelig. Hvilken glimrende beskrivelse av prinsippet verdighet!

I Veiledning til Skriftene blir vi påminnet: “Kun hjemmet kan sammenlignes med templet hva hellighet angår.”⁹ Passer våre hus eller leiligheter denne beskrivelsen? En skjønn ung kvinne i menigheten vår kom nylig hjem til oss. Jeg visste at broren hennes nettopp hadde kommet hjem fra misjon, og spurte henne hvordan det var å få ham hjem. Hun sa at det var helt topp, men han ba henne fra tid til annen om å skru ned musikken. Hun sa: “Og det var ikke engang *dårlig* musikk!” Det kan være nyttig for oss å sjekke nå og da for å påse at vårt hjem er et sted hvor vi er beredt

til å føle Ånden. Når vi forbereder vårt hjem for å være et sted der Ånden er velkommen, vil vi være beredt til å føle oss mer “hjemme” når vi kommer inn i Herrens hus.

Når vi forbereder oss til å komme verdig inn i templet og er trofaste mot templets pakter, vil Herren gi oss “en mangfoldighet av velsignelser”¹⁰. Min gode venn Bonnie Oscarson snudde nylig et skriftsted på hodet da hun sa: “Der hvor mye kreves, vil mye mer bli gitt.”¹¹ Jeg kunne ikke vært mer enig! Fordi vi kommer til templet for å motta *evige* velsignelser, skulle det ikke overraske oss at en høyere norm kreves for å kvalifisere seg til disse velsignelsene. Eldste Nelson sa også: “Fordi templet er Herrens hus, blir normene for å komme inn fastsatt av ham. Man kommer inn som hans

gjest. Å ha en tempelanbefaling er et uvurderlig privilegium og et synbart tegn på lydighet mot Gud og hans profeter.”¹²

Idrettsutøvere i verdensklasse og doktorgradsstudenter tilbringer timer og dager, uker og måneder og til og med år med forberedelse. Daglige dråper av forberedelse er nødvendig for at de skal nå målet. På samme vis forventes det av dem som ønsker å bli kvalifisert til opphøyelse i det celestiale rike, at de holder et høyere nivå av lydighet som kommer ved å praktisere lydighet dag for dag og dråpe for dråpe.

Når vi konsekvent og flittig fyller olje, dråpe for dråpe, på våre åndelige lamper ved å gjøre disse små og enkle tingene, kan vi sørge for at våre lamper er “gjort istand og brenner”¹³ med

forbausende forberedelse. Min gode mann, som er stavspresident, sa nylig at han nesten alltid kan se når noen er forberedt og verdig til å komme inn i templet, fordi “de lyser opp rommet” når de kommer og ønsker en tempelanbefaling.

I innvielsesbønnen for Kirtland tempel ba profeten Joseph Smith Herren om “at alle mennesker som går over terskelen i Herrens hus, kan føle din kraft... at de kan vokse opp i deg og motta en fylde av Den Hellige Ånd... og bli forberedt til å motta alt som er nødvendig.”¹⁴

Det er min bønn at det å gå i tempel vil bli mye mer enn en engangshendelse for oss. Måtte vi forberede oss til verdig å motta frelsende ordinanser dråpe for dråpe, og holde de tilknyttede paktene helhjertet. Hvis vi gjør det, vet jeg at vi vil kvalifisere oss til å motta de lovede velsignelsene i form av en fylde av Den hellige ånd og Herrens kraft i vårt hjem og vårt personlige liv. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Personlig lapp fra Aydia Kaylie Melo til Linda K. Burton, 31. aug. 2014.
2. Russell M. Nelson, “Forbered deg til templets velsignelser,” *Liahona*, okt. 2010, 41.
3. Alma 49:8; uthevelse tilføyd; se også vers 6–7.
4. Lære og pakter 52:14.
5. Matteus 25:1–2, 4–11; Joseph Smiths oversettelse, Matteus 25:12 (i Matteus 25:12, fotnote a).
6. Marvin J. Ashton, “A Time of Urgency,” *Ensign*, mai 1974, 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 256.
8. Richard G. Scott, “Motta templets velsignelser,” *Ensign*, mai 1999, 25; *Liahona*, juli 1999, 29.
9. Bible Dictionary, “Temple.”
10. Lære og pakter 104:2.
11. Bonnie L. Oscarson, “Høyere forventninger,” (satellittsending for Seminar og Institutt, 5. aug. 2014); lds.org/broadcasts; se også Lukas 12:48; Lære og pakter 82:3.
12. Russell M. Nelson, “Personlig forberedelse til templets velsignelser,” *Liahona*, juli 2001, 38.
13. Lære og pakter 33:17.
14. Lære og pakter 109:13, 15.

Av Jean A. Stevens

Førsterådgiver i Primærs generalpresidentskap

Guds paktsdøtre

Når Guds døtre fokuserer på templet og på sine hellige pakter, er Gud i stand til å sende velsignelser på personlige og mektige måter.

Kjære søstre, jeg hilser dere med inderlig kjærlighet. Uansett hvor dere er i verden, håper jeg dere akkurat nå føler Herrens kjærlighet til dere personlig og Ånden vitne for dere om budskapet dette vakre koret nettopp sang om. Jeg gir min tilslutning til deres vitnesbyrd: Jeg vet at min forløser lever, og at han elsker hver enkelt av oss.

I kveld samles vi som Guds paktsdøtre. Alder, omstendigheter og personlighet kan ikke skille oss, for fremfor alt er vi hans. Vi har inngått en pakt om alltid å minnes hans Sønn.

Kraften i denne ene pakt ble innprentet i mitt hjerte for tre uker siden da jeg var tilstede på et dåpsmøte. Der foran meg satt åtte skjønne barn med ærbødig forventning fordi deres spesielle dag endelig hadde kommet. Men da jeg så inn i deres strålende ansikter, så jeg ikke bare en gruppe barn. I stedet så jeg dem slik jeg tror at Herren ville – hver for seg. Jeg så Emma og Sophia og Ian og Logan og Aden og William og Sophie og Micah. Hver dåpspakt gjøres en for en. Alle var kledd i hvitt, og de var der – rede og villige av hele sitt åtte år gamle hjerte til å inngå sin første pakt med Gud.

Tenk tilbake og se for dere deres egen dåpsdag. Enten dere kan huske

mange detaljer eller bare noen få, prøv nå å føle betydningen av paktene dere inngikk individuelt. Etter å ha blitt kalt ved navn, ble dere nedsenket i vann og kom opp som Guds datter – en datter i pakt som er villig til å bli kalt ved hans Sønnns navn og love å følge ham og holde hans bud.

Pakter med Gud hjelper oss å vite hvem vi egentlig er. De knytter oss til ham på en personlig måte, og derved føler vi vår verdi i hans øyne og vår plass i hans rike. På en måte som vi ikke fullt ut kan forstå, kjenner og

